

Nieuwsblad

Stichting Draagt Elkanders Lasten / Tabitha

Informatieavond D.V. 2 juli 2024

Dit Nieuwsblad is een uitgave van
Stichting Draagt Elkanders Lasten

Kamer van Koophandel:

Ingeschreven onder nummer 24446913

Voorzitter en contactpersoon:

Wim Klippel
Kamerlingh Onnesstraat 82
2984 ED Ridderkerk
Tel. 0180-424793

Secretaris:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

Penningmeester:

Arie Velthuisen
Houtzaagmolen 7
2986 GD Ridderkerk
Tel. 0180-423986
Voor legaten verzoeken wij u contact op
te nemen met de penningmeester

Gezinssponsoring:

Rianne Klippel
Molendijk 42
4671 BR Dinteloord
Tel. 0167-521900

Breigroep:

Joke van der Weiden
van Eesterensingel 16
2951 CK Alblasserdam
Tel. 078-6914619

Kleding inzamelen:

Iedere maandagavond (behalve 2e
feestdagen en de maanden juli en augustus)
19.00 – 19.30 uur
Lagendijk 78 te Ridderkerk
Bijdrage: € 1,- per zak

Contactpersoon goederen inzameling:

Roelie Gouweloos
Eikendreef 81
2982 CJ Ridderkerk
Tel. 0180-412698

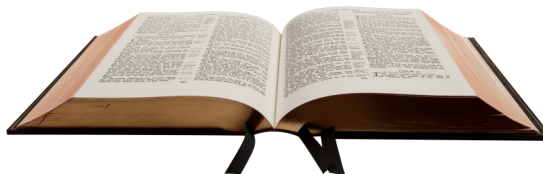
Website:

www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl

Giften, sponsorgelden e.d.
ING banknummer
NL30 INGB 0670 4710 46 t.n.v.
Stichting Draagt Elkanders Lasten
te Ridderkerk

Onze stichting heeft de ANBI-status
(Algemeen Nut Beogende Instelling).
Hierdoor zijn uw giften aftrekbaar bij
de belastingdienst.

Meditatie

Ik zal u niet begeven, en zal u niet verlaten.

(Jozua 1:5b)

Lezen: Jozua 1:1-9

Jozua, een dapper man, heeft als legeraanvoerder zijn kennis en kunde bewezen. Toch is hij niet overmoedig. Hij was aangewezen op en afhankelijk van de Heere die voor hem een overste Leidsman was en Die Zich niet onbetuigd liet. Want de Heere leest de bezwaren die in het hart van Jozua leven en schuift ze terzijde; alle bedenkingen worden overwonnen. Want voor Hem zijn bergen vlak en zeeën droog. Al gaat het niet zonder slag of stoot. De Jordaan moest overgestoken, er moesten steden veroverd en er moest veel gestreden worden. Laat het waar zijn dat Israël veel te zwak is in zichzelf, het is geen reden voor Jozua om de moed te verliezen. Maar....."ben Ik er dan niet?", vraagt God.

De Heere spoort hem tot drie keer toe aan om sterk te zijn en goede moed te hebben. Dat spreken van God, dat beloven van God, de kracht van God, dáár moet hij zich op verlaten! Een voorbeeld voor ons, want 'hun geeft Hij moed en krachten, die hopen op Hem wachten' (psalm 31 vers 19).

Het woord van de Heere was de dragende grond voor Jozua in de strijd die wacht. In hem was geen kracht en zijn wijsheid ontoereikend. Maar de Heere zou met hem zijn. Dat gold voor Jozua op een bijzonder moment.

Geldt die belofte dan nog en is die ook van toepassing op ons leven? God is niets aan ons verplicht. Het ingaan in het beloofde land is een gave. Dat is omdat God zegt: "Ik geef, Ik heb gegeven." En als Hij geeft is dat naar Zijn welbehagen, dan is dat om Christus wil. Let slechts op de namen van Mozes en Jozua, Mozes en Jezus. Mozes die het volk uit Egypte mocht leiden. Jozua die het volk in het beloofde land mocht brengen. Mozes de wetgever, Jezus Christus Die de wet vervult. Want de wet is door Mozes gegeven, de genade en waarheid zijn door Christus geworden.

Van de voorzitter

Wim Klippel

Na recent een werkbezoek aan Roemenië, Moldavië en Oekraïne te hebben gebracht, willen we u weer deelgenoot maken van onze bevindingen, verdere ontwikkelingen, gebeurtenissen en gebruikelijke rubrieken van Stichting Draagt Elkanders Lasten (SDEL) en Stichting Tabitha. Samen met een vertegenwoordiging van het bestuur van Tabitha werden alle projecten van SDEL bezocht in de genoemde landen. De fusiedatum van 1 januari 2025 komt snel dichterbij en daarom is het belangrijk dat de SDEL-projecten bekend zijn bij het bestuur van Tabitha. Het bezoek werd als

zeer positief ervaren en geeft veel vertrouwen voor de toekomst. De kennismaking met de Roemeense contacten van SDEL is goed verlopen en biedt veel perspectief voor de toekomst.

De nieuwe stichting Tabitha zal na de fusie doorgaan met alle bestaande projecten, waarbij wel een langzame afbouw van een paar projecten van Tabitha in het westen van Roemenië zal plaatsvinden. Alle projecten in Oekraïne, Moldavië en het noordoosten van Roemenië zullen doorgaan.

Het fusieproces verloopt prima. In goede harmonie kunnen afspraken en plannen worden gemaakt waardoor voor de achterban van beide stichtingen in de toekomst maar weinig zal veranderen. Voor de achterban van SDEL verandert alleen de naam in Tabitha. Een drietal bestuursleden van SDEL neemt plaats in het bestuur van Tabitha, te weten: Eline Crum, Marjo Voorwinden en Rianne Klippel-van Roon. Voor de gezinssponsoring blijft Rianne de contactpersoon en zij zal daarnaast ook de verantwoordelijkheid op zich nemen voor de kindersponsoring.

Dit nummer van het Nieuwsblad van SDEL is voor het eerst samen met Tabitha samengesteld, vandaar dat u op de cover 2 logo's aantreft. Met ingang van volgend jaar verschijnt dit blad onder naam van Tabitha.

Er staan dus grote veranderingen aan te komen met weinig consequenties voor alle lopende projecten. Als bestuur van SDEL zijn we hier heel dankbaar voor en het bestuur van het nieuwe Tabitha ziet de toekomst vol vertrouwen tegemoet.

We mogen dan ook hopen en bidden om Gods zegen, zodat de hulpverlening aan hen die het zo arm hebben, onverminderd mag doorgaan in de wetenschap dat God alles bestuurt en leidt.

Wat de toekomst brengen moge,
ons geleidt des Heeren hand.

Redactienieuws

Zoals u kunt zien, is de cover van dit Nieuwsblad anders dan de voorgaande. In het kader van de komende fusie per 1 januari aanstaande is er deze keer gekozen voor een eerst gezamenlijk blad met gebruik van de twee logo's van de stichtingen en een fullcolour cover. U leest voor het eerst nieuws van zowel Stichting Draagt Elkanders Lasten als van Stichting Tabitha.

Vanaf volgend jaar zal het Nieuwsblad van Stichting Draagt Elkanders Lasten, voor de trouwe lezers misschien ter geruststelling, blijven bestaan als 'Nieuwsblad Tabitha'.

Als u het blad in het vervolg digitaal, per mail, wil ontvangen kunt u dat doorgeven aan: secretaris@stichting-tabitha.com.

De redactie van het blad gaat bestaan uit:

- Raymond Schrik, voorzitter van de stichting
- Bert Tronchet en Marjo Voorwinden, samenstelling
- Rianne Klippel - van Roon, correctie
- Wim Klippel, schrijver en verzamelen bijdrages

De redactie hoopt dat u net zo betrokken blijft bij het werk van de stichting en wenst u heel veel leesplezier!

Heuglijk nieuws

Na een werkzaam leven op de grote vaart en het loodswezen ging de heer Malda op zijn 55^e met pensioen en ging zich inzetten voor allerlei goede doelen. Zo kwam hij terecht bij Stichting De Ondergrondse Kerk (SDOK) en was daar behulpzaam als kledingsorteerder. In die tijd had SDOK behoefte aan chauffeurs en bijrijders voor het transport van hulpgoederen naar Oost-Europa. Bindert kende wel iemand, Piet Vis, die lange tijd vrachtwagenchauffeur was geweest. En zo geschiedde. Piet als chauffeur en Bindert als cateringverzorger en bijrijder. Diverse ritten werden voor de SDOK gedaan. Later deden zij ook voor Stichting Draagt Elkanders Lasten enkele ritten naar Roemenië.

Naast alle werkzaamheden wilde hij ook geld binnenhalen voor de Oost-Europeanen. Daarvoor is één begrip voldoende om zijn interesse te wekken: **oud ijzer**. Op tal van manieren probeert Bindert afgedankte CV-installaties, koper, aluminium, oud ijzer en roestvrijstaal aan te trekken. Velen weten dat en kloppen bij hem aan met oud ijzer. Sinds Bindert met het bestuur van Draagt Elkanders Lasten een reis naar Roemenië maakte, kent zijn inzamelwoede geen grenzen. Op alle mogelijke manieren probeert hij oude centrale verwarmingsketels “op de kop te tikken”. Zo houdt de oud-stuurman bij welke huizen te koop staan of verkocht worden. Hij checkt dan hoe oud de CV is. Is deze van een bedenkelijk jaartal, dan verschijnt er een brief namens onze stichting op de mat met “als jullie de CV gaan vervangen, mogen wij dan de oude?”

Op deze manier weet Bindert iedere maand weer vele kilo's oude metalen om te zetten in geld. Dat maakt hij, sinds 2010, maandelijks over naar Stichting Draagt Elkanders Lasten te Ridderkerk. We hebben het dan over duizenden euro's. Dit geld komt geheel ten goede aan de hulpverlening in Roemenië en Moldavië.

En daarom heeft het Zijne Majesteit de Koning goed gedacht Bindert een onderscheiding te geven als lid in de Orde van Oranje-Nassau. Op 26 april jl. werden de bijbehorende versierselen door de burgemeester van Alblisserdam opgespeld.

Als bestuur van Stichting Draagt Elkanders Lasten zijn we de heer Malda zeer dankbaar voor wat hij al die jaren heeft gedaan voor zijn medemens in armoede en feliciteren hem van harte met deze onderscheiding.

Oranje-tompoucenverkoop

27 april is de dag dat onze koning jarig is. Traditiegetrouw houden we dan altijd een tompoucenactie. Ook dit jaar was dit weer het geval. En nadat we de P.R. eruit hadden gestuurd naar website, Facebook, kerkbodes en kranten, konden de bestellingen genoteerd worden. De mensen konden op 2 manieren bestellen, via de telefoon of internet. En dit laatste had toch duidelijk de voorkeur. In totaal zijn er 1314 tompoucen besteld! Dit is iets minder dan vorig jaar, maar we zijn dik tevreden. De winst op deze actie was ruim 1200 euro!

Dit alles gaat rechtstreeks naar de hulpverlening in Roemenië, Moldavië en Oekraïne. Voor Stichting Draagt Elkanders Lasten was dit het laatste jaar dat zij het georganiseerd hebben. Volgend jaar, bij leven en welzijn, zal Stichting Tabitha deze actie overnemen. Steunen jullie hen dan ook weer?

Brood voor Oekraïne

In het vorige Nieuwsblad hebt u kunnen lezen over de actie die door onze stichtingen is gevoerd voor hulp in het door de oorlog getroffen Oekraïne. Er werden in het oorlogsgebied, in een viertal grote steden, ovens geplaatst om brood te bakken.

Sindsdien worden iedere maand 24.000 broden gebakken voor slachtoffers van de oorlog. Kosten: € 4000,- per maand. Inmiddels hebben we, dankzij vele gulle gevers, voor dit doel meer dan € 20.000,- over kunnen maken. Maandelijks krijgen we berichtjes en foto's van de bakkerijen en het uitdelen van het brood. Indrukwekkend is de dankbaarheid van de mensen die deze broden krijgen.

Het meest indrukwekkende wat we hoorden, willen we u niet onthouden:

Er waren weer broden beschikbaar voor de bewoners van een stadje: 500 stuks. Bij het uitdeelpunt kwamen er echter 700 mensen. Mensen nog eens geteld en broden nog eens geteld. Men vroeg zich af: wat te doen? Broden halveren? Geen optie, met een half brood help je niet echt. 200 mensen naar huis sturen? Ook geen optie.

Men ging in gebed en is toen maar gaan uitdelen in afwachting hoe het zou aflopen.

En wat een wonder - wonderen gebeuren nog altijd, ook in 2024, toen de broden op waren hadden alle 700 mensen een brood. Ook nu nog 'een wonderbare spijziging'. God doet nog wonderen.

Blijft u helpen?

Maak dan uw gift voor dit doel over op rekeningnummer NL30 INGB 0670471046 t.n.v. Stichting Draagt Elkanders Lasten of op rekeningnummer NL16 RABO 0355437643 t.n.v. Stichting Tabitha Ridderkerk o.v.v. Brood.

Voorjaarsplantenverkoop

Voor 4 mei stond de voorjaarsfair gepland met daarbij de verkoop van geraniums en perkgoed. Helaas kon deze fair vanwege een sterfgeval en de begrafenis op deze dag niet doorgaan. Alleen de plantenverkoop is wel doorgegaan.

Al vroeg stonden op deze zonnige zaterdag de plantjes uitgestald voor Kringloopwinkel Noordenweg. De eerste klanten waren ook al vroeg van de partij en veel vond zijn weg richting Ridderkerkse tuinen en balkons. Er werd voor maar liefst bijna € 1500,- verkocht.

Dank aan alle klanten die langskwamen en hiermee onze doelen hebben gesteund.

Voedselactie winter 2024

Tekst: Laurentiu Mariniuc, sociaal werker

Lieve vrienden,

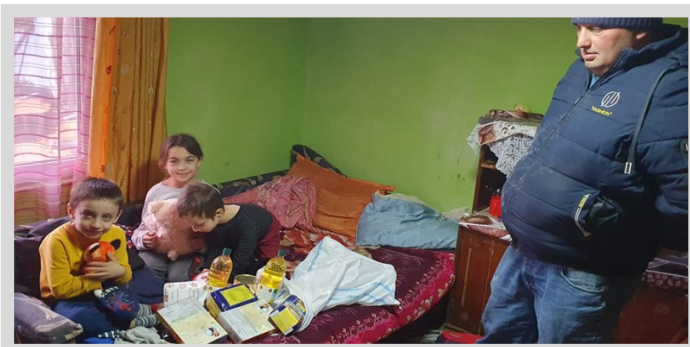
Hoewel Roemenië sinds 2007 lid is van de Europese Unie en er opmerkelijke veranderingen zijn ten opzichte van de voorgaande periode, zijn er nog steeds veel arme mensen die steun nodig hebben. In het noordoosten van het land, dichtbij Oekraïne en de Republiek Moldavië, waar wij wonen en werken, is de infrastructuur nog net zoals in de vorige eeuw en wordt erkend als een van de armste gebieden van het land.

Gebrek aan banen, lage pensioenen, grote prijsstijgingen en een inflatie van rond de 8% zijn harde realiteiten met een grote impact op veel mensen, vooral in het segment waar wij mee te maken hebben, de allerarmsten.

Na de donatie van € 1500,- die jullie stuurden, heeft de vereniging basisvoedsel gekocht voor 50 arme gezinnen. We hebben substantiële pakketten samengesteld die we hebben aangeboden.

Enkele ervaringen:

Meneer Mihai is weduwnaar en heeft vier minderjarige kinderen die hij met liefde opvoedt, met als inkomen de kinderbijslag van de staat en een sociale uitkering van in totaal € 363,-. In de lente en tot de herfst werkt hij af en toe om het gezin te kunnen laten overleven, maar nu kan hij geen werk vinden. Toen we hen bezochten om de goederen te geven, wist de vader niet hoe hij aan geld moest komen om eten voor de kinderen te kopen. Hij was erg blij toen ik olie, suiker, meel, rijst, ingeblikt voedsel, snoep en hygiëneproducten op tafel zette. Het was voldoende om weer een paar weken van te eten. Ze bedankten ons en ik breng mijn dankbaarheid en waardering voor jullie vrijgevigheid aan u over.

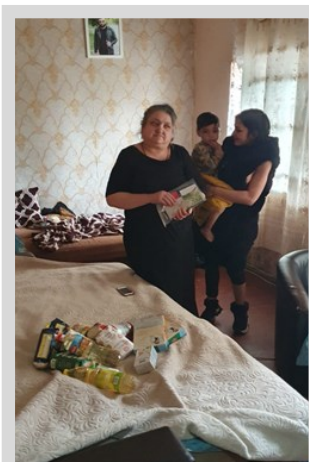
Sorin is 50 jaar oud, heeft gezondheidsproblemen en ontvangt een ziekte-pensioen van € 200,-. Hij woont samen met zijn vader die alcoholist is en met wie hij vaak conflicten heeft. Het pensioen is niet genoeg om al zijn onderhoud en levensbehoeften te dekken, want alleen al voor medicijnen heeft hij ongeveer € 70,- per maand nodig. De donatie die hij ontving is een echte zegen en hij vroeg ons om zijn oprechte dank over te brengen en Gods zegen.

De familie Puscasu bestaat uit een man en een vrouw, oudere mensen met ernstige gezondheidsproblemen. De man is meestal bedlegerig en de vrouw heeft grote moeite om zich te verplaatsen. Het indrukwekkende pakket werd met veel dankbaarheid ontvangen en ze verwonderen zich dat er sommige mensen in Nederland geïnteresseerd zijn in hun benarde situatie en hen zo gul steunen!

Mevrouw Ileana is 75 jaar oud en heeft geen inkomen, omdat ze slechts af en toe heeft gewerkt, zonder een vaste baan te hebben. Haar man heeft een pensioen van € 260,-, maar is alcoholist, is gewelddadig en is niet geïnteresseerd in het onderhoud van het huis. We kunnen de vreugde en dankbaarheid van de vrouw niet beschrijven toen ze het voedselpakket ontving. Ze vroeg ons om al haar dankbaarheid over te brengen en bidt voor uw zegeningen.

Mevrouw Crizantema is 56 jaar, weduwe, ze is ziek door hart- en leverproblemen, diabetes en reuma. Ze heeft een pensioen van € 408,-. Alleen voor brandhout dat nodig is om de ruimte te verwarmen, is een bedrag van € 150,- per maand nodig. Voor medicijnen is ongeveer € 100,- per maand nodig, maar mevrouw kan zich niet alle aanbevolen behandelingen veroorloven. Ze woont samen met twee dochters en een zoon en een tweejarig kleinkind. Het voedselpakket dat door uw vrijgevigheid werd aangeboden, werd met veel dankbaarheid ontvangen, want toen ik hen bezocht, was de koelkast leeg en hadden ze nog ongeveer 200 ml. olie in een fles! In zo'n situatie zagen de mensen weer eens hoe God om hen geeft. Ze zijn dankbaar en bedanken u uit de grond van hun hart.

Elk geval is indrukwekkend, maar we geloven dat u uit het bovenstaande een idee kunt krijgen van de buitengewone impact die u heeft gemaakt in het leven van deze arme gezinnen. We sluiten ons aan bij hun dank en bidden dat God jullie gulheid zal belonen, jullie gezondheid zal geven en jullie levens zal vullen met vrede en vreugde!

Zie in aansluiting op dit aangrijpende artikel het stukje over gezinssponsoring van onze coördinator gezinssponsoring op de volgende pagina.

Nieuws van de coördinator breigroepen

Pas werd ik gebeld door een mevrouw uit Rotterdam, of ik 6 deken op wilde halen. Toen ik daar aankwam, bleek het een mevrouw van 99 jaar te zijn. Ze heeft zelf alle stukjes en repen van een deken gebreid en ook in elkaar gezet. Dit heeft ze al vaker gedaan. Heel knap dat zij dit alles zelf heeft kunnen doen. We zijn haar dankbaar voor al haar werk.

Ook de andere breigroepen werken nog steeds met liefde voor de arme mensen in Roemenië en Moldavië. Er wordt ook nog altijd heel veel ingeleverd, veel truien en mutsen en omslagdekentjes. Het was fijn dat er nu weer een paar wanten bij zaten, want die krijgen we niet zo vaak. Ook de mensen die thuis breien willen we weer hartelijk danken voor al hun ingeleverde breiwerken. We gaan gewoon door met breien en haken voor al die mensen die het nodig hebben. Namens de mensen in Roemenië en Moldavië:

HARTELIJK BEDANKT!

Gezinssponsoring

Tekst: Rianne Klippel, coördinator gezinssponsoring

Al vanaf het ontstaan van Stichting Draagt Elkanders Lasten hebben we een sponsorproject voor hulp aan gezinnen in Roemenië en Moldavië. Dit houdt in dat een gezin door onze Roemeense en Moldavische sociaal werkers kan worden voorgedragen voor hulp.

Deze hulp bestaat uit:

- Maandelijks bezoek door de sociaal werker.
- Educatie: leren omgaan met geld, gezondheid en hygiëne.
- Hulp bij registratie gemeenteregister.
- Stimulering om werk te zoeken en kinderen onderwijs te laten volgen.
- Evangelisatie.
- Verstrekking van voedsel en kledingpakketten en zo nodig hout voor verwarming.
- Bij acute financiële nood ook financiële hulp waardoor bijv. huisuitzetting wordt voorkomen.

Help een gezin in Roemenië of Moldavië voor € 25,- per maand.

Na de fusie van de stichtingen loopt dit project door.

Sponsort u nog geen gezin? Overweeg dan om dit te gaan doen! Het kan het verschil maken voor de allerarmsten om vooruit te komen in de Roemeense of Moldavische maatschappij en in eigen onderhoud te kunnen gaan voorzien.

Als u een gezin sponsort, in Roemenië of Moldavië, dan ontvangt u één keer per jaar een voortgangsverslag (inclusief een foto). De maatschappelijk werker vermeldt in dit verslag hoe het er met het gezin voor staat. De nood van de arme Roemeense en Moldavische gezinnen is onvoorstelbaar groot. Gezien de vele gezinnen waar een omkeer ten goede is gekomen en waar men zelfstandig weer verder kan, laten zien dat sponsoring geen weggegooid geld is, maar iets waardoor gezinnen in uitzichtloze situaties weer hoop krijgen voor de toekomst.

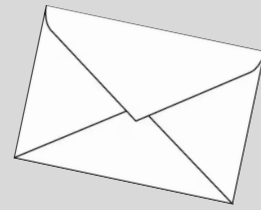
Een ander aspect van de hulpverlening is het geestelijke klimaat. De Roemeense stichting Pentru Tine en de Moldavische partner zijn christelijke organisaties. Ieder gesponsord gezin krijgt een Bijbel in huis en men bidt met de leden van het gezin. Er voltrekt zich veelal - ook in dit opzicht - een verandering. Veel gezinnen worden na een kortere of langere tijd kerkelijk meelevend. U zult begrijpen wat een verandering dit geeft in meestal gebroken en geen uitzicht meer hebbende gezinnen, die totaal aan de grond zitten.

Voor verdere informatie kunt u contact opnemen met onze coördinator gezinssponsoring,
tel. 0167-521900, rianneklippel@gmail.com,
of door het inschrijfformulier op de website in te vullen
(www.stichtingdraagtelkanderslasten.nl).

Oleg Sidurenco

schrijft

Lieve vrienden,

In het noordelijke deel van de Republiek Moldavië, in de dorpen Tîrnova en Scăieni, wonen dertien gezinnen die maandelijks sociale en materiële hulp krijgen van jullie uit Nederland.

Deze families maken momenteel verschillende crises door, zoals financiële, gezondheids- en psychologische crises, en toen ze over dit project hoorden, aarzelden ze niet om uw hulp te aanvaarden.

Actie voedsel en hout

Tijdens de koude periode van het jaar profiteerden ze van voedselpakketten en brandhout, wat voor elk van hen een grote hulp was om hun huizen te verwarmen. Velen van hen zijn werkloos en het enige inkomen dat ze in het gezin hebben, komt voort uit het incidentele werk van een alleenstaande echtgenoot. Om hun kinderen te onderhouden, is dit inkomen echter te laag, waardoor armoede in de meeste gevallen overheerst. In dit gebied van de Republiek Moldavië is de werkloosheid zeer hoog en is het moeilijk om stabiel werk te vinden. Daarom zijn velen gedwongen naar het buitenland te gaan op zoek naar werk. Degenen die achterblijven, kunnen de kosten waaraan zij worden blootgesteld vaak niet aan.

Sommige kinderen uit deze gezinnen maken deel uit van een dagcentrum, waardoor we contact hebben gehad met de ouders en hebben geleerd over hun behoeften. Omdat zij bij dit project betrokken zijn, ontvangen de begunstigden niet alleen de noodzakelijke hulp voor hun dagelijks leven, maar krijgen ze ook geestelijke steun, waardoor ze dichterbij God komen. Ze staan open voor het Evangelie en de Bijbel.

Wij hopen dat elk van deze families, met de hulp en steun die zij door u ontvangen, de crises waarmee zij momenteel worden geconfronteerd, zullen overwinnen en erin zullen slagen zich sociaal op alle terreinen te vestigen.

Beste partners, wij zijn dankbaar voor uw betrokkenheid bij de behoeften van deze gezinnen. Moge God u belonen voor uw vrijgevigheid en steun!

Sebastian schrijft

Tekst: Sebastian Mariniuc, directeur Stichting Pentru Tine

Zieke vader

"Ik ben samen met mijn moeder in de triagekamer van het provincieziekenhuis. We brachten mijn vader met hevige pijn, waarschijnlijk door een niersteenkoliek. We zijn niet gewend hem ziek te zien. Normaal gesproken is hij sterk, altijd op de fiets, actief, aanwezig waar dat nodig is. Het is niet gemakkelijk om hem heel bleek en met pijn te zien. Na 30 minuten vanaf het moment dat we aankwamen, werd hij uitgenodigd in de dokterskamer voor onderzoek; we verwachten dat hij over een paar uur terugkomt."

Schrijvend in afwachting van.....

Medische noodgevallen veranderen ons leven, brengen ons terug naar de aarde en herinneren ons eraan dat we van vlees en bloed zijn en van voorbijgaande aard zijn. We hebben altijd geweten dat een bezoek aan het ziekenhuis onze kijk op het leven verandert. Of, in dit geval, geeft het me in ieder geval de tijd om een artikel te schrijven en na te denken over de afgelopen maanden. We zijn binnen onze organisatie allemaal getroffen door ziekte, de één lichter dan de ander. Helaas is de vader van Elena, een van onze schooljuffen, overleden na een gevecht tegen kanker. Hij liet op 58-jarige leeftijd 7 bijzondere kinderen na, als erfenis van de prachtige manier waarop hij leefde en de Heere Jezus liefhad.

Veel gezondheidsproblemen

Cristi, al een paar jaar onze collega, die met zijn vrouw terugkeerde uit Spanje, ging vanwege diabetes weer over op insuline. Problemen met zijn wervelkolom, en dat niet alleen, zorgden ervoor dat hij een aantal dagen in het ziekenhuis lag, en ook nog ziek thuis moest blijven. Costică, die ook een paar jaar geleden met zijn vrouw uit Italië terugkeerde, een hardwerkende en bewaarde collega, draagt altijd verschillende soorten lijden met zich mee. Hij negeerde de kniepijn, totdat deze hem neervelde en een noodingreep noodzakelijk was. Hij heeft onlangs een zware episode doorgemaakt, met 5 slapeloze nachten en hevige pijn als gevolg van hernia en hartproblemen. Hij is herstellende, kan niet wegblijven van zijn werk, maar heeft onze gebeden nodig. Alle collega's die met kinderen werken, op het naschoolse programma en op de kleuterschool, zijn om de beurt of tegelijkertijd besmet geraakt met verkoudheid, of andere virussen. We danken God dat alles weer in orde is en

dat we verder kunnen met alle projecten.

Een van onze medewerkers, Sorin, een leider in een grote kerk in onze provincie, onderging een eenvoudige chirurgische ingreep. Hij kon daarna echter nauwelijks het huis uit, maar was na 2 maanden bijna volledig hersteld. Een andere partner, Geta, vecht al een paar jaar tegen kanker, maar ze is als een beschermengel voor verschillende arme dorpen, waar ze zorgt voor de behoeften van mensen. Silviu, een andere opmerkelijke collega, die ook met zijn gezin uit Duitsland terugkeerde, maakte de afgelopen maanden enkele ernstige ziekteperiodes door. Hij is erg vatbaar, zijn lichaam is niet erg sterk, maar zijn geest is krachtig. Hij is vader van 5 geweldige kinderen.

Zijn lijden

Door de jaren heen, toen we in contact kwamen met veel arme gezinnen, hebben we altijd gezien dat ziekte verweven was met de levens van mensen. Lijden, omdat lijden met elke ziekte gepaard gaat, is soms vanaf de geboorte tot aan de dood aan ons vastgekleefd. Het is waar dat niet iedereen op hetzelfde moment of op dezelfde manier lijdt, maar op de een of andere manier moeten we verdergaan. In mijn jeugd was ik erg ziekelijk; vanaf de eerste dagen was ik vatbaar voor verkoudheid, en elk jaar werd ik erdoor getroffen. Op de een of

andere manier heb ik geleerd geduld te hebben, vaak in stilte te lijden, ontberingen te doorstaan en toch positief te blijven.

Dit is nog steeds een grote uitdaging, maar ook een zegen. Vanuit mijn lijden, maak ik een platform voor troost en hulp voor anderen. En het is geen theorie; het is een realiteit die we soms tegenkomen in onze kerken, bij onze grootouders, bij degenen die zelf, terwijl ze lijden, bereid zijn anderen te helpen. Uiteindelijk vraagt zelfs de Heiland, in de laatste momenten van Zijn leven, nadat Hij is gekruisigd, vergeving voor degenen die Hem hebben gemarteld, vertrouwt Hij Zijn moeder toe aan

Johannes, voert het verlossende gesprek met de moordenaar naast Hem, en onderwerpt Zichzelf volledig aan de Vader, en betaalt zo voor de zonde van de mensheid.

Tot slot

Met vader is het meegevallen. Met medicijnen mocht hij naar huis en knapte weer snel op.

Ik stuur je 'sănătate' (gezondheid), een prachtige Roemeense groet die je iets wenst dat we allemaal nodig hebben! En meer nog, ik wens dat je geliefd wordt en liefhebt, ondanks welke 'ziekte' dan ook!

Chocoladeactie Ds. G.H. Kerstenschool 2024

De eerste maanden van het jaar zijn lekker van start gegaan voor de leerlingen van de groepen 7, 8a en 8b van de Ds. G.H. Kerstenschool uit Ridderkerk.

Zij gingen namelijk weer langs de deuren met bestelbriefjes waarop heerlijke chocoladeproducten stonden van Chocoladeatelier Frits van Noppen uit Ridderkerk.

Er werd veel verkocht door alle leerlingen, maar je hebt altijd baas boven baas.

Levi, uit groep 7, verkocht namelijk het allermeeest en wel voor € **565,25**.

Uit groep 8a verkocht Serge het meest, en wel voor € **355,75** en uit groep 8b was Tobias de winnaar met een bedrag van € **161,50**.

Maar alles bij elkaar opgeteld is er voor € **5702,25** verkocht !!

Met aftrek van de kosten kunnen we toch ruim € **2200,00** overmaken op de rekening van de stichting, die dit geld gaat gebruiken voor de eerste levensbehoefte voor de mensen in Roemenië, Moldavië en Oekraïne.

Namens deze bevolking willen we jullie heel hartelijk dankzeggen voor jullie inspanning en we hopen dit in de toekomst weer te herhalen, want het blijft heel hard nodig!!

Stichting Draagt Elkanders Lasten
en Stichting Tabitha te Ridderkerk

Verandering inzameling kleding en andere hulpgoederen

Tot nu toe hebben Stichting Draagt Elkanders Lasten (SDEL) en Stichting Tabitha hun eigen tijden en plaatsen om kleding en andere hulpgoederen in te verzamelen. Omdat beide stichtingen straks verder gaan als één stichting, gaat dit samengevoegd worden.

Na de zomersluiting (juli en augustus) zal er vanaf 1 september nog 1 centraal inzamelpunt zijn en wel op Lagendijk 78 te Ridderkerk, het huidige inzamelpunt van SDEL. Het inzamelpunt Ichthuskerk blijft nog tot nader te bepalen datum open op maandagmiddag.

De nieuwe inzameltijd aan de Lagendijk zal worden: de eerste en de derde maandag van de maand van 19.00 uur tot 19.45 uur.

Interview met vrijwilliger

Deze keer een interview met een vrijwilliger die tot 8 jaar geleden bestuurslid was en toen aangaf het wat rustiger aan te willen gaan doen. Maar hij is nog altijd zeer betrokken en actief: **Bert Tronchet**.

Eliza Bertus Tronchet werd geboren op 26 augustus 1953 in Rhoon. Bert had 1 oudere zus, die 3 jaar en 1 dag eerder was geboren. Zijn vader had financieel administratieve functies, van hoofd boekhouding tot belastingconsulent. En moeder had de zorg voor de kinderen als huisvrouw. Bert ging na de lagere school naar de ULO (A met wiskunde) en daarna volgde hij een tussenjaar op het laboratorium bij een verffabriek (Van Klaveren). Hierna werd de analistenopleiding aan het Van 't Hoff Instituut (HBO Klinische Chemie) te Rotterdam gevolgd. Na deze opleiding volgde, zoals toen gebruikelijk, militaire dienst bij de Huzaren en werd hij schutter op een Leopardtank.

Tijdens de opleiding tot analist werd stage gelopen in het Ikazia Ziekenhuis wat ook zijn eerste en laatste werkgever werd. Zijn welverdiende pensioen volgde na een periode van 45 jaar in dienst van dit ziekenhuis.

In 1972 ontmoette Bert een leuk meisje op de vereniging en later is hij met haar, Cobie van Driel, getrouwd. Samen kregen ze 8 kinderen en 22 kleinkinderen.

Bestuursfunctie

In 1997 is Bert gevraagd voor een reis naar Roemenië met Stichting De Ondergrondse Kerk afdeling IJsselmonde. Die reis maakte een enorme indruk en toen hij gevraagd werd om bestuurslid te worden, kon hij geen nee zeggen, omdat het 'Roemenië-virus' na deze reis weer een slachtoffer had gevonden. De eerste reis naar Roemenië was voor Bert de eerste grote buitenlandse reis, nog velen zijn er gevolgd. Inmiddels is hij meerdere keren per jaar heel Europa doorgereisd. Na eerst als bestuurslid bij de stichting betrokken te zijn geweest, werd Bert in 2006 voorzitter tot begin 2008. Bij het vertrek van de toenmalige secretaris heeft Bert deze functie overgenomen. Hij heeft dit gedaan tot zijn vertrek in 2016.

Nieuwsbrief

Een van de dingen die hij al in een vroeg stadium heeft opgepakt, was het informeren van onze achterban door middel van een nieuwsbrief (het begon met één A4'tje) wat is uitgegroeid tot het huidige Nieuwsblad (32 pagina's) van Stichting Draagt Elkanders Lasten. Overigens blijft Bert ook na de fusie met Tabitha lid van de redactie en blijft hij de lay-out verzorgen. Het idee voor een

Nieuwsbrief kwam bij Bert zelf vandaan. Hij stelde dit voor op een bestuursvergadering en de voorzitter zei toen: "Dan doe je dat toch". Inmiddels is dit nummer wat u nu leest het eerste van de 26ste jaargang en nog altijd geredigeerd door Bert. Overigens stond Bert ook aan de wieg van het ontstaan van Stichting Draagt Elkanders Lasten vanuit de SDOK afdeling IJsselmonde in 2008. Bij notariskantoor Groenveld en Van Houdt te Barendrecht werden de statuten getekend door de secretaris, Bert en de voorzitter Wim.

Roemenië-reizen

Hoe vaak Bert in Roemenië is geweest, weet hij niet meer precies, maar het is meer dan 15 keer. De meeste keren als reisleader. Het nuttige werd vaak met het aangename verenigd, wat tot gevolg had dat menig Roemeens-Orthodox klooster werd bezocht. Zomaar een paar namen hiervan: Moldovita, Voronet en Putna. Er werden ook nog weleens ommetjes gemaakt door Roemenië om bijv. prachtige gebieden te zien. Voorbeelden hiervan zijn het Lacu Rosu en de schitterende Bicazkloof. Er werd ook een keer een bezoek gebracht aan een begraafplaats in Sapanta, die op de Werelderfgoedlijst staat. Dit is het zogenaamde 'vrolijke kerkhof'. Het dankt zijn naam aan de veelkleurige, met de hand beschilderde grafzerken (kruisen). Leuk detail van dit bezoek was dat het 's avonds laat was en dus al donker. De begraafplaats was gesloten, maar er werd wel een

stukje langsgelopen. De nood bij Bert was hoog en hij was even 'wildplasser'. En wat er toen gebeurde... Alle straatverlichting ging uit. Hier en daar gingen deuren van huizen open en we voelden ons een beetje bedreigd. Snel gingen we de auto in en weg hier vandaan. Een vast rustpunt tijdens de reizen was wegrestaurant Venus bij het dorpje Inarcs bij Boedapest. Reden van deze vast stop was de heerlijke goulashsoep die daar werd geserveerd.

"Mijn meest indrukwekkende ervaring is geweest de bezoeken aan Boekarest en de hulp aan de rioolkinderen", aldus Bert. De omstandigheden waarin de kinderen leefden, waren abominabel. Een afdaling in het riool waar de kinderen van 0 tot 20 jaar leefden, was zeer indrukwekkend. Er leefden ook kinderen in een park waar geen foto's gemaakt mochten worden. Iemand deed het toch en de beer was los. Er moesten zelfs politieagenten aan te pas komen. Foto's moesten gewist worden. Bij een gesprek met de bendeleider bleek dat hij in Nederland was geweest. Er kwam een stukgelezen Bijbel uit zijn zak en hij zei: "Mijn lichaam ligt in de goot, maar mijn hart is 'boven'." Heel indrukwekkend toen een reisgenoot in gebed ging voor en met deze jongen. De tranen liepen over zijn wangen. Deze ruwe bolster had een blanke pit. Jammer dat dit project maar een kort leven was beschoren. Er werd zogenaamd brood gebakken voor de kinderen, maar in werkelijkheid gebeurde dat alleen als wij op bezoek waren.

Een andere indrukwekkende reis was die naar Oekraïne, naar Tsjerkasy, in 2004. Een reis met een busje en 1 vrachtwagen. Een reis met hindernissen: heel veel stempels aan de grens. Veel hokjes langslopen voor de stempels en waar hij begonnen was daar eindigde hij. Veel in het donker gereden zonder straatverlichting en zelfs nog met dichte mist tussen Kiev en Tsjerkasy. De aankomst in Tsjerkasy was ver na middernacht en op de plaats van bestemming kregen ze 'geweldige' slaappleaatsen in een appartement. Er was 1 bed voor 7 personen. Sommigen konden op een bank liggen en er lag zelfs iemand op een kast. De verzorging was slecht. Dus het bezoeken van Oekraïne toen bleef bij 1 keer. Met lossen werd elk doosje geregistreerd. Vanuit Tsjerkasy moesten ze met het busje naar Roemenië, naar Cluj-Napoca. Er werden die reis heel veel kilometers gereden, wel 6000!

Tenslotte

In 2016 werd gestopt als bestuurslid, maar Bert is gebleven als vrijwilliger en hoopt dat ook nog te blijven. Bert spreekt de wens uit dat de tot nu toe zeer betrokken achterban van Draagt Elkanders Lasten ook na de fusie onverminderd betrokken blijft, waardoor de hulp aan de huidige achterban in Roemenië en Moldavië gewaarborgd blijft.

Daarom ook de oproep van Bert aan onze achterban bij de fusie en overgang van Stichting Draagt Elkanders Lasten naar Stichting Tabitha:

"Blijf uw steun geven zoals u altijd al hebt gedaan!"

Informatieavond D.V. 2 juli

Op D.V. dinsdagavond 2 juli 2024 hopen we als SDEL voor het laatst een informatieavond te houden. De volgende wordt georganiseerd door Stichting Tabitha. We zullen u aan de hand van film en foto's van onze laatste reis in april jl. meenemen naar Roemenië, Moldavië en Oekraïne.

Ondanks de oorlog in Oekraïne, mag de hulpverlening doorgaan. Ook in Oekraïne kunnen we hulp gelukkig bieden, want de impact van de oorlog is enorm.

Locatie: Zaal De Blauwkaai in Zorgcentrum Riederborgh, Boksdornstraat 2 te Ridderkerk.

Aanvang: 19.45 uur, zaal open 19.15 uur.

Collecte: hulpverlening in Roemenië, Moldavië en Oekraïne.

Verkooptafel: aanwezig.

We hopen u, als trouwe achterban van SDEL en Tabitha, en uw familie, vrienden en burens deze avond welkom te mogen heten. Noteer deze datum alvast in uw agenda.

Hartelijk
Welkom!

Niet bang zijn voor morgen...

Reisverslag van de Roemenië-reis van 13 tot 20 april 2024

Tekst: Eline Crum

Zaterdag 13 april

Mijn koffer weegt als dieplood vanwege alle uitdeelspul-
letjes en mijn paspoort zit voor het grijpen in mijn rug-
tas, maar ik ben klaar voor vertrek. Vandaag ga ik voor
een week naar Roemenië en Moldavië en ik neem u in
dit verslag graag mee op deze reis.

We verzamelen ons bij Wim thuis en zoals gewoonlijk
beginnen we de reis met het lezen van de reispsalm,
Psalm 121, en vraagt Wim een zegen over deze reis.

En als altijd stel ik graag het reisgezelschap aan u voor:
Wim Klippel, voorzitter van Stichting Draagt Elkanders
Lasten. Voor Wim is dit een van zijn laatste reizen, hij zal
eind van 2024 stoppen met het werk voor Draagt Elkan-
ders Lasten. Zoals u inmiddels wel weet zal het werk van
Draagt Elkanders Lasten verder gaan onder Stichting
Tabitha. Vanuit Tabitha gaan Jan Bahlman en Jeroen
Sloof mee met deze reis om kennis te maken met de
projecten van Draagt Elkanders Lasten. Zij gaan dus veel
nieuwe mensen ontmoeten en projecten zien, maar het
is niet voor het eerst dat zij in Roemenië of Oekraïne
komen. Zij zijn al jaren bestuurslid van Tabitha en ken-
nen de landen dus goed uit eerdere bezoeken.

Mijn andere reisgenoten zijn Rianne Klippel en Marjo
Voorwinden. Beiden nog bestuurslid van Draagt Elkan-
ders Lasten, maar na december worden zij bestuurslid

van Stichting Tabitha. En ik, Eline Crum, zal mij ook daar-
bij voegen.

We vertrekken bij Wim vandaan in de richting van Eind-
hoven. We zijn daar ruim op tijd en kunnen nog even in
de zon onze meegebrachte boterhammen opeten. We
lopen zonder al te veel gedoe door de douane heen, al
moet een van de meegebrachte Bijbels wel uit de seal
gehaald worden voor een extra controle. Maar na een
snelle check mogen we de spullen weer bij elkaar pak-
ken en lopen door richting de gate. Daar wachten we
geduldig af tot we aan boord kunnen gaan, wat al na
een half uurtje het geval is. We stijgen op de afgespro-
ken tijd op en na ruim 2,5 uur landen we op het vlieg-
veld van Iasi. Het hele vliegveld is vernieuwd, er staat
een wit gebouw te schitteren in de zon. Een hele verbe-
tering ten opzichte van het oude gebouwtje dat hier
stond. In de half afgebouwde aankomsthal staat Sebasti-
an op ons te wachten. Het weerzien is als altijd heel har-
telijk.

We stappen de bus van Pentru Tine in en gaan op weg
naar Botosani. Oh, het is wel zo netjes om Sebastian ook
even aan u voor te stellen: In Botosani heeft hij een na-
schoolse opvang gerealiseerd voor kansarme kinderen.
Samen met zijn vrouw Diana, zijn vader Laurentiu, moe-
der Viorica, vaste medewerkster Claudia en vele ande-
ren heeft hij van de naschoolse opvang een prachtig en
veelzijdig project gemaakt. Later in dit verslag leest u
hier meer over. Sebastian zal deze hele week
met ons optrekken, dus zijn naam komt u
ook vaker tegen in dit verslag.

Maar goed, wij rijden inmiddels de stad Iasi
uit. Langs de weg zijn veel gezinnen aan het
barbecueën en deze lucht, vermengd met de
zoete geuren van bloeiende sering, doet
mij beseffen dat we echt weer in Roemenië
zijn. Ik zie de karakteristieke huisjes langs de
kant van de weg, de paardenkarren en de
velden in vele tinten groen. Zo achterin de
bus droom ik een beetje weg... ik ben be-
nieuwd waar de komende week ons brengen
zal, welke mensen gaan we ontmoeten en
wat zullen we te horen krijgen...als altijd zien
en horen we tijdens een reis indrukwekken-
de en soms schrijnende verhalen. Maar ook

V.l.n.r. Wim Klippel, Eline Crum, Jeroen Sloof, Jan Bahlman,
Rianne Klippel en Marjo Voorwinden

Het reisgezelschap

altijd zijn er verhalen van hoop en van bijzondere gebeurtenissen. Ongetwijfeld zal dit de komende week ook het geval zijn.

We rijden Botosani in en worden afgezet bij ons hotel. We eten met elkaar nog iets en sluiten met elkaar de dag.

Zondag 14 april.

We gaan rond 9 uur de deur uit op weg naar de Maranatha-gemeente in Varfu Campului. We zijn uitgenodigd door de voorganger daar, Emanuel (Emi). Hij is actief in Moldavië en Oekraïne onder de zigeuners en is de drijvende kracht achter de bakkerijen in Oekraïne, waarvoor we onlangs de broodactie hielden.

We zijn ruim op tijd bij de kerk en worden begroet door Emi. Achter het kerkgebouw zien (en ruiken) we een varken aan het spit hangen.

We krijgen een plekje voor in de kerk en de dienst wordt vertaald door Sebastian en Diana. Er wordt veel gezongen en door verschillende voorgangers gepreikt. Ook Wim is gevraagd de groeten over te brengen, Wim vertelt e.e.a. over de samenvoeging van DEL en Tabitha en geeft de gemeente deze tekst mee: Psalm 121: 2 - Mijn hulp is van de Heere, Die hemel en aarde gemaakt heeft.

Na de dienst is er een gezellige barbecue, het varken smaakt heerlijk! We maken een wandeling door het bos achter de kerk en komen tot rust in de mooie natuur. 's Avonds gaan we met de bus of lopend naar de kerk van Sebastian. Daar worden we door een aantal gemeenteleden herkend en begroet.

Na diverse gezangen geeft een jonge man, Silviu, zijn getuigenis: hij vertelt dat hij in Duitsland werk had en daar naartoe wilde vliegen met zijn zwangere vrouw en 3 kinderen. Zijn vrouw werd niet toegelaten op de vlucht vanwege haar zwangerschap en kort daarna werd het kindje prematuur geboren. Later werd de man gebeld door de vliegtuigmaatschappij, er was een passagier aan boord geweest die een besmettelijke ziekte bij zich droeg en dat alle passagiers voor onderzoek naar het ziekenhuis moesten gaan. Silviu was echter niet toegelaten op de vlucht en was dus ook niet in aanraking geweest met de besmettelijke passagier. Hij had voor de vlucht een gesprek gehad met de piloot over het bestaan van God. Daarbij had hij gezegd dat de piloot zou weten dat God bestond als er een echte reden zou zijn waarom hij geweigerd werd van de vlucht. Het voorval met de passagier was voor Silviu een bevestiging.

Hij heeft besloten zich met zijn gezin in te zetten als evangelist. Hoewel dit een onzeker bestaan is qua inkomen voor een jong en groeiend gezin, zegt Silviu dat hij vertrouwen heeft in de toekomst, omdat hij mag weten dat de Verlosser, Jezus, leeft.

We maken na de maaltijd nog een korte avondwandeling en sluiten de dag op tijd af.

Maandag 15 april

We vertrekken rond 8 uur richting Pentru Tine. Bij Pentru Tine laden we onze spullen in de bus van Emi en gaan we op weg richting Moldavië. Rond 10 uur zijn we de grens over en rijden we richting Niorcani. We rijden naar de woning van de schooldirectrice die een uitgebreide maaltijd klaar heeft staan. Na deze maaltijd en een zakelijke bespreking bezoeken we kort de school. Die is net uit, de kinderen rennen uitgelaten naar buiten richting huis. We bezoeken kort een gezin in een naburig dorp. We rijden rond half 2 terug naar Soroca.

Daarna gaan we op bezoek bij een aantal gezinnen. We gaan eerst langs bij de jonge vrouw die halfzijdig verlamd is als gevolg van de mishandelingen van haar dronken echtgenoot. De jonge vrouw zit in een rolstoel buiten. Haar moeder en oma zijn ook bij het huis om voor haar te zorgen. Er zou onderzocht worden of haar zicht nog wat kon verbeteren; de jonge vrouw is wel voor onderzoeken naar het ziekenhuis geweest, maar er kon niets meer gedaan worden. Het blijkt ook dat de oma al langere tijd geen medicatie heeft. Besloten wordt om dit vandaag te kopen voor de vrouw.

Het volgende bezoek is aan een familie die in een klein huisje helemaal achteraf woont. Als we naar het huisje lopen weet ik al wat ik ga zien, maar het is moeilijk om dit soort situaties uit te leggen als je het niet ziet en ruikt. Er is in Nederland ook niet iets wat hiermee te

vergelijken is. Maar beeld je dit eens in, op een glooiende helling staat een klein blauw huisje. Het uitzicht is prachtig, je kijkt over de stad Soroca uit en ziet de rivier de Dnjestr (de grens met Oekraïne) glinsteren in de zon. Er lopen fel blaffende honden in de tuin, de was wappert wat in de wind en er lopen veel kinderen rond het huis te spelen met de rommel die er ligt. Er wonen meerdere volwassenen en minimaal 10 jongere kinderen in het huisje dat er van binnen best schoon uitziet. Rondom het huis is het een bende en de grond ligt bezaaid met gebruikte luiers, etensresten en overige viezigheid. Onvoorstelbaar dat dit de plek is waar jonge kinderen opgroeien.

De volgende stop is bij een belangrijk lid uit de zigeunergemeenschap, "de Baron". Deze man heeft in zijn tuin een paar oude autowrakken staan. Hij is apetrots op 2 oude bolides die de vervoermiddelen van een oud staatshoofd, Joeri Andropov, waren. Die bakken waren vroeger gepantserd en moesten tonnen wegen. Inmiddels zijn ze aardig vergaan en weggezaakt in de aarde. De man poseert glimmend van trots naast de bijzondere auto's en natuurlijk moeten wij ook op de foto.

We brengen een kort bezoekje aan een nieuw aangelegd vakantiepark. Het is niet duidelijk waar die toeristen vandaan moeten komen in dit arme land, maar het park ziet er mooi uit.

Dan gaan we naar het huis van Vasili en Emma, zij zijn de lokale maatschappelijk werkers. Zelf lid van de zigeunergemeenschap in Soroca en door hun rol in die gemeenschap hebben zij een goed beeld van de noden en zorgen. Al bij eerdere bezoeken aan dit echtpaar vielen hun betrokkenheid en gastvrijheid mij op.

Ook nu staat er weer een heerlijke maaltijd voor ons klaar. Hierbij is ook de president van de zigeunergemeenschap in Moldavië en Roemenië aanwezig. Hij ver-

telt over de grootse plannen die hij heeft met de stad en vooral met de jeugd. Hij laat ons na de maaltijd zien waar de (openlucht) zigeunerrechtbank is en waar hij een schoolgebouw wil neerzetten. Uit alles blijkt zijn enthousiasme en liefde voor zijn gemeenschap. Hij laat ons zijn huis zien en poseert trots naast zijn diploma's. We lopen door de rustige straten terug naar het huis van Vasili en Emma.

Na de rondleiding blijken er nieuwe gasten bij Vasili in huis te zitten. Een van hen vraagt of wij cognac lusten. Als echte Nederlanders slaan we gratis drank niet af waarop de man vertrekt. Hij komt later terug met een fles drank en vertelt dat deze fles al 25 jaar oud is en dat hij die al 3 jaar in zijn huis heeft staan. Hij schenkt voor ons in en legt uit dat "Hai Noroc" Roemeens is voor "Proost". Het is de bedoeling om voor elke slok te proosten. U begrijpt, dit is een gezellige avond geworden. Toch verbaast het mij ook en het stemt mij tot nadenken, zou ik echt mijn duurste fles drank die al 3 jaar in mijn kast staat te wachten op een speciale gelegenheid zomaar delen met een paar vreemden die je voor het eerst ontmoet? Misschien heel Nederlands, maar ik zou de fles toch bewaren voor een bijzondere gelegenheid en mijn bezoek voorzien van een goedkopere drank. De man haalt zijn schouders op als ik ernaar vraag, zegt dan dat hij het echt bijzonder vindt dat wij vanuit Nederland de moeite nemen om in Moldavië hulp te bieden. Dat is het openen van een dure fles wel waard. Dan heft hij zijn glas en roept weer vrolijk: "Hai Noroc!"

Dinsdag 16 april

We beginnen de dag met een bezoek aan de kerk en het schoolgebouw. Het gebouwtje is bestemd voor een zondagsschooltje. De pui staat er inmiddels in en er is een keuken geplaatst, maar het moet nog wel verder afgevoerd worden.

Na een ontbijt bij het tankstation gaan we op weg naar Tirnova. Daar ontmoeten we Dan en zijn medewerkers. Hun organisatie is op dezelfde manier opgezet als Pentru Tine, zij bieden naschoolse opvang, huiswerkbegeleiding en een maaltijd. In Tirnova zijn er 45 kinderen die deelnemen aan het project, in Plop 17 en in Taul 26. We hebben hier eerst een zakelijke bespreking over de gezinssponsoring.

Na de bespreking gaan we op bezoek bij 1 gezin in de buurt. De moeder zit met 4 kinderen buiten in de zon. In de wandelwagen ligt een klein pasgeboren baby'tje. We laten een pakket en onze uitdeelspullen achter en vertrekken weer.

Na afscheid genomen te hebben van Dan en zijn medewerkers rijden we op weg naar Oekraïne.

Zonder veel gedoe komen we de grens over. Wel valt gelijk op dat het vooral vrouwelijke douanebeambten zijn die de grenspost bewaken. Het is een vreemd gevoel je in een land te bevinden dat in oorlog is. De huizen zijn gebouwd in dezelfde stijl als Roemeense huizen, de natuur trekt zich niets aan van politiek. We passeren een controlepost. Later begrijpen we dat er gezocht wordt naar jonge mannen die geen goed excuus hebben om niet te vechten aan het front. Het hebben van een dienende functie (leraar, ambtenaar of voorganger) of het hebben van 3 kinderen is een reden om niet in het leger te moeten. En in elk dorp wat we passeren, zie ik een begraafplaats of gedenkmuur. En in elk dorp zie ik nieuwe graven of gedenktekens. En die graven zijn niet alleen van de oudere inwoners, maar ook van de jonge mannen die vochten voor de vrijheid van dit land. Ook al zie je het niet, in dit land is de oorlog niet ver weg.

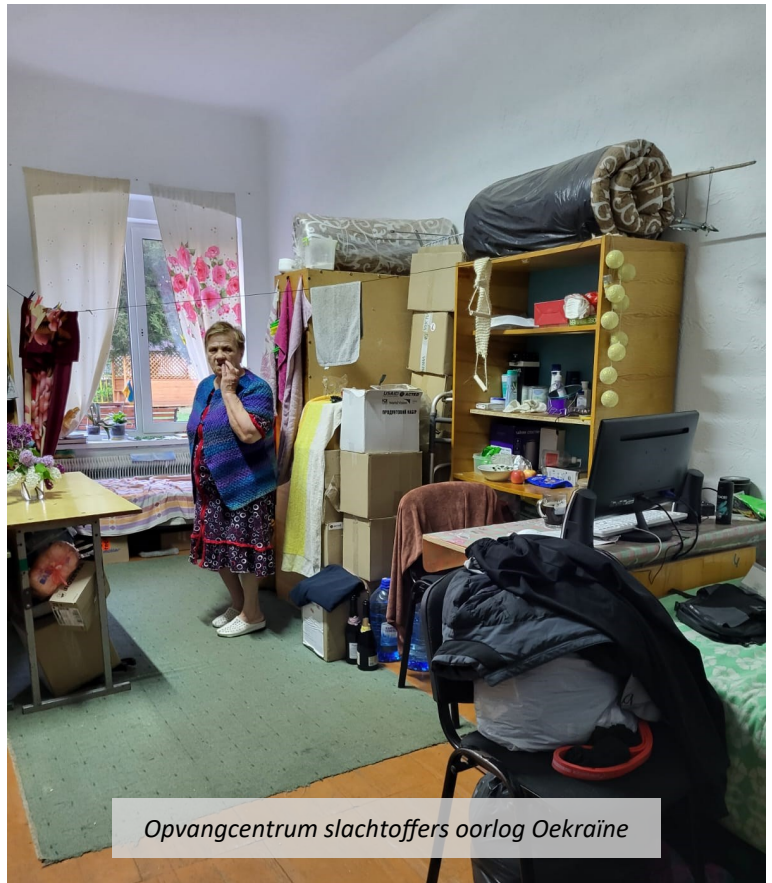
We rijden naar een restaurant en ontmoeten daar een aantal leden van het team van Emi. Er komt ook een oorlogsveteraan op krukken aan. Hij heeft nog steeds een hoge functie in het leger en doet luchtig over de situatie aan het front. Hij is ervan overtuigd dat Oekraïne de oorlog zal winnen en alle geruchten over wapentekorten doet hij af als verkeerde informatie. Misschien moet hij ook wel zo luchtig doen, want als je gaat twifelen over de overwinning, heb je de oorlog al verloren toch?

Tijdens de maaltijd vertelt Emi over de bakkerijen en de 3 nieuwe fabrieken die hij wil openen. Een deel van de productie daarvan zal verkocht worden, zodat deze fabrieken zichzelf kunnen bekostigen. Er komt er 1 in West-Oekraïne, 1 bij Chernivtsi, waar we nu zijn, en 1 in het oorlogsgebied.

Voor de overige bakkerijen is nog steeds geld nodig, er worden ook 2 nieuwe ovens geplaatst, zodat er nog steeds aan de vraag kan worden voldaan.

We besluiten ons in te zetten om weer voor een maand ingrediënten te sponsoren.

Dat de oorlog niet ver weg is, blijkt ook bij het bezoek aan een vluchtelingenopvang. Er worden 260 mensen opgevangen, waarvan 70 kinderen. Het zijn vooral ouderen of kwetsbaren die opgevangen worden, de jongeren zijn al verder Europa ingetrokken. Het pand is eigendom van de overheid en is door de organisatie opgeknapt. Zij zijn vooral afhankelijk van giften. In de ontvangstruimte die verlicht wordt door een felle tl-buis valt een canvasdoek aan de muur mij op. Het doek is onderaan vrolijk geel geschilderd, met de kenmerkende zonnebloemen,

in het midden is een blauw-geel hart te zien. Aan de bovenkant zie ik tegen donkergrijs, bommen en vuur afgebeeld. Het doek maakt duidelijk hoe bedreigend een oorlog is, maar het geeft ook de hoop, het kloppende hart van het Oekraïense volk weer.

Het voelt ongemakkelijk dit bezoek, alsof we teveel zijn, niet nodig zijn. Op dit moment kunnen we ook weinig doen voor de opgevangen vluchtelingen. We bekijken de kleine ruimte waar ze leven, soms met meerdere vreemden op een kamer. Nu al 2 jaar lang. Sommige van de bewoners hebben ook te kampen met forse trauma's, niet alleen fysiek. We komen een jonge man tegen op de gang, hij loopt achter een rollator en wordt begroet door de medewerkers. Wie zal zeggen wat deze jonge man heeft meegemaakt en heeft gezien?

In de gemeenschapsruimte staat een houten kruis op het podium, een doek eroverheen gedrapeerd. De ruimte ademt rust uit door de sobere inrichting en het is in deze ruimte dat Sebastian een gebed uitspreekt en hulp vraagt voor de opvang.

Met een hoofd vol indrukken rijden we terug richting de grensovergang, rond 8 uur zijn we daar, precies de wisseling van de wacht. Het mooie weer van de afgelopen dagen is omgeslagen. In de stromende regen en kou wachten we tot we de grens over kunnen. Na een uurtje wachten is dat zover en gelukkig is het daarna nog maar een uurtje rijden richting Botosani. We sluiten deze lange dag af in ons hotel.

Woensdag 17 april

We hebben de ochtend voor onszelf, na een laat ontbijt vertrekken we richting Pentru Tine. Pentru Tine heeft een multifunctioneel gebouw. Het is begonnen als een naschoolse opvang voor kansarme kinderen en nu is het een tweedehands kledingwinkel, een goedlopende kleuterschool, een verblijfplaats voor studentes, eigenlijk van alles in 1. Het hoofddoel blijft de naschoolse opvang en alle andere projecten zijn daarmee verbonden. Het team van medewerkers heeft ieder een eigen functie: Claudia is al vanaf het begin betrokken bij de huiswerkbegeleiding, tante Christina kookt dagelijks een warme lunch voor de kinderen. Ook de ouders van Sebastian zijn betrokken, al deze mensen bij elkaar vormen een hecht team.

Deze dag gaan we op pad met Costica, ook een van de medewerkers van Sebastian. Costica is eigenlijk een manusje-van-alles, voor Pentru Tine doet hij reparatieklussen of helpt hij bij de transporten. De man heeft een aanstekelijke lach en is behulpzaam in alles. Hij rijdt met ons mee richting de loods van Emi. Er is onvoldoende zitplaats in de bus voor nog een passagier, maar dat lost Costica handig op door op een klapstoel plaats te nemen. De loods van Emi is flink uitgebreid en de fundering voor de verdere uitbreiding ligt ook al klaar. De loodsen liggen weer chaotisch vol. Er zijn grote problemen aan de Roemeense grenzen om Nederlandse hulptransporten het land in te krijgen. Dit heeft waarschijnlijk te maken met de houding van Nederland t.o.v. de

toetreding van Roemenië in het Schengenakkoord. Er zijn al veel transporten geweigerd aan de grens of teruggestuurd naar Nederland. Emi vertelt dat hij kan helpen met de transporten. Hij kan de transportformulieren controleren als die naar hem gemaild worden. Hij benadrukt ook dat er direct gebeld moet worden als er openthoud is bij de grens, eigenlijk binnen 10 minuten. Hij kan er dan voor zorgen dat het transport wel de grens overkomt. Het begint er helaas op te lijken dat het er aan de grens net zo aan toegaat als 30 jaar terug, waar er toen veel corruptie was en transporten alleen na betaling van smeergeld toegelaten werden in Roemenië. Na de rondleiding nemen we afscheid van Emi, we zien hem deze week niet meer.

We gaan op weg richting het dorp van Costica. We bezoeken een oudere man, die niet meer door zijn deur naar buiten kon gaan. Hij is jarenlang via een raam zijn huis in- en uitgegaan. Costica heeft een nieuwe deur geplaatst waardoor hij weer normaal zijn woning in en uit kan gaan, hij laat ons de half afgewerkte deur zien en knikt goedkeurend over zijn eigen werk. Ik bekijk het hoge raam en kan mij niet voorstellen hoe de man in de winter, terwijl er overal sneeuw ligt, zijn raam uit moest klimmen om naar het houten toiletje in de tuin te gaan. Het kleine woonkamertje is bijzonder ingericht, er staat een bijzondere kachel, de man heeft de gaten dichtgesmeerd met gedroogde koeienmest. Op de kachel pruttelt een soepje, we slaan het aanbod om even te proeven vriendelijk af. Het bed staat op cola-kratten en van een oude koelkastdeur is een handige kast gemaakt. De man laat 2 foto's zien, op 1 van de foto's is de man in zijn jongere jaren te zien. Ik ga er vanuit dat de andere foto van zijn vrouw is, maar het blijkt ook een foto van de man te zijn met langer haar. De man staat erop dat wij 1 van de foto's meekrijgen. Hij maakt het zakje leeg met de spullen die wij meegebracht hebben en legt daar voorzichtig de foto in, zodat het niet vies of nat kan worden. Daarna overhandigt hij de foto. Een beetje verbaasd neem ik hem aan, in het huisje zijn verder ner-

gens een album of andere portretten te vinden. Deze man heeft waarschijnlijk alleen de 2 foto's die hij heeft laten zien en geeft daarvan dan 1 aan ons mee. Het is een grote en bijzondere gift na zo'n kort bezoekje.

We bedanken de man vriendelijk en hij staat erop dat we met elkaar een gebed uitspreken. In het kleine kamertje is het ineens erg stil als de man in het Roemeens een gebed uitspreekt. Later hoor ik dat hij God bedankte voor alle hulp die hij vanuit het gezinssponsorproject kreeg.

We nemen afscheid en gaan op weg naar het volgende bezoek.

We komen aan bij het huisje van een oude vrouw en haar alcoholische man. De vrouw verzamelt regenwater om daar haar was in te doen. Het is een klein, pittig vrouwtje dat aan een stuk door ratelt en haar erfje laat zien. Hij komt uit een kamertje gestommeld, hij blijkt erg slechtziend te zijn. Jan leent hem spontaan zijn bril, de man plaatst hem op zijn hoofd en begint dan te stralen, ineens kan hij weer helder zien. Hij is dolblij en bedankt Jan met een stevige omhelzing. Costica haakt gelijk in op de situatie en spreekt met de man af dat hij nu wel naar de kerk kan komen, omdat hij alles weer goed kan zien.

Het volgende bezoek is aan een echtpaar waarvan de man verlamd is. Hij ligt voornamelijk op bed en heeft fysiotherapie nodig. Aan zijn voeten ligt een dikke rode kater die even verstoord opkijkt als we met z'n allen het kleine kamertje binnenkomen. De familie is dankbaar voor alle hulp die zij krijgen.

De volgende stop is bij een alleenstaande man. Hij is door zijn ouders als jong kind verstoten, maar op latere leeftijd naar zijn ouders teruggegaan om voor hen te zorgen. Zijn moeder is inmiddels overleden, hij zorgt nu voor het boerderijtje. Wat een leven heeft deze man gehad, vraag ik mij af. Door je ouders ongewenst en in een weeshuis geplaatst en dan toch terugkeren in je puberteit om voor de ouders te zorgen die je niet wil-

den. Leeftijdsgenoten zijn dan bezig om een toekomst op te bouwen en jij zorgt voor je ouders. De man zelf maakt een opgewekte indruk, hij voert een vrolijk en geanimeerd gesprek met Costica en laat zijn praktisch ingerichte woning zien. We laten ook hier een voedselpakket achter dat dankbaar aanvaard wordt.

Het laatste bezoek voor deze dag is aan een alleenstaande moeder. Haar dochter is naar school. Bij alle gezinnen laten we een voedselpakket achter. We begrijpen dat Costica in deze gezinnen de sociaal werker is en de contacten onderhoudt. Laurentiu is meer op de achtergrond aanwezig.

Na de gezinsbezoeken eten we bij Costica en zijn vrouw. Beiden kunnen onderhoudend verhalen vertellen en vullen elkaar goed aan. Het is een gezellige maaltijd, maar we gaan op tijd terug richting Botosani.

We besluiten de avond met elkaar in het hotel.

Donderdag 18 april

We bezoeken de loods van Sebastian. Die ziet er keurig uit, al is het nog niet helemaal af. De plannen om dit af te maken zijn er nog steeds, de middelen niet. We rijden verder in de richting van Dorohoi. We ontmoeten een andere medewerker van Sebastian. Hij is in de omgeving van Dorohoi ook werkzaam als sociaal werker en heeft ook een aantal sponsorgezinnen onder zijn hoede. Het eerste gezin bestaat uit een aantal familieleden die bij elkaar op een erf wonen. Omdat het erg regent en onze

schoenen vies zijn besluiten we niet naar binnen te gaan. In de deuropening staat de familie ons kort te woord en we laten een voedselpakket achter.

De volgende stop is een flink huis wat er netjes onderhouden uitziet. Van de 11 kinderen zijn er 5 meisjes in huis, de overige kinderen zijn op school. Ongemakkelijk staan de 3 grotere meisjes in de kamer als de moeder het woord doet en vertelt over de gezinssituatie. Beide ouders hebben gezondheidsklachten, maar ook de jongste 2 meisjes hebben astmatische klachten. Deze kleintjes staan om zich heen te kijken tijdens het gesprek wat langs hen heen gaat. Ik geef een knipoog en krijg een klein lachje terug. We delen wat speelgoed uit en een van de meisjes geeft een spontane knuffel als bedankje. Het frustreert op zo'n moment wel dat er een taalbarrière is en we niet even een gesprekje aan kunnen knopen met de andere kinderen van het gezin. We gaan weer verder en de moeder van het gezin rijdt mee naar het dorp om naar de huisarts te gaan.

We brengen een bezoek aan een kerkgebouw dat opgeknapt wordt. Zaterdag 20 april is er een artsendag gepland rond het kerkgebouw. In de tuin staat een partytent die als onderzoeksruimte is ingericht. Dit is het 2e jaar dat deze dag georganiseerd wordt. De eerste dag waren er 25 artsen en verpleegkundigen die zich aangemeld hebben, dit jaar zijn dat al 50 vrijwilligers. Zij bieden die dag gratis hun diensten aan, er moeten wel kosten gemaakt worden voor medicatie, eten etc. We besluiten ter plaatse €500,- te doneren hiervoor. Het is een mooi initiatief dat veel mensen uit de omgeving medische hulp biedt en een kans geeft om te evangeliseren. We bezoeken een oudere dame die voor haar moeder zorgt. Het is een pittig klein vrouwtje wat onafgebroken ratelt. Ze duwt vinnig haar afglijdende bril terug op haar neus en glimt als we haar een compliment geven over

de kleurrijk ingerichte woning. Haar moeder is orthodox. Het hele huis hangt vol met iconen en allerlei afbeeldingen van heiligen. De jongere vrouw laat ons een speciaal ingerichte kamer zien die ramvol staat met religieuze beelden. De vrouw zelf is evangelisch, vergelijkbaar met onze hervormde kerk. De dame wordt uitgenodigd om zaterdag ook naar de artsendag te komen, ze belooft zeker te gaan. Ze loopt met ons mee naar haar groengeschilderde tuinhek en wuift ons na.

We rijden terug naar Pentru Tine. We nemen kort een kijkje bij de kinderen van de naschoolse opvang en houden de zakelijke bespreking, het gesprek over de voortgang van Pentru Tine. We gaan deze dag weer op tijd terug naar het hotel en sluiten de dag weer met elkaar af.

Vrijdag 19 april

We starten de dag bij Pentru Tine met een kort bezoek aan de kleuterklasjes. Er zijn 2 klasjes van ongeveer 25 kinderen, in de hele stad Botosani is dit de enige christelijke kleuterschool en het voorziet echt in een behoefte.

We stappen in de bus en gaan op weg naar Drislea. Dit is een klein lintdorp gelegen aan een lange grindweg waar Sebastians vader is opgegroeid. Gelukkig is het deze dag droog en tegen de helderblauwe lucht steken het groen van de weides, het geel van de koolzaadvelden en de felgeschilderde huisjes vrolijk af. Een enkele herder loopt rustig met zijn kudde door de velden, het platteland van Roemenië is prachtig onder de zon.

We stoppen bij een blauwgeschilderde woning, de was hangt te drogen op de veranda. Binnen is er nauwelijks ruimte voor al het bezoek in de kleine woonkamer die vooral gevuld is door een groot bed. Deze traditionele woningen zijn vaak erg klein, het gezinsleven speelt zich vooral af in de woonkamer waar vaak een tegelkachel staat. Vaak slaapt men hier ook, de keuken wordt alleen gebruikt voor het koken en toiletten staan altijd een eindje van het huis af.

Hoe pittoresk dit ook lijkt, het leven op het platteland is niet gemakkelijk, er is weinig werkgelegenheid en dus weinig kans om verder te komen. Dit is vaak een reden voor volwassenen om het platteland te verlaten en in de grote stad of elders in Europa werk te zoeken. Dit blijkt ook bij het volgende bezoek, een oma die de zorg heeft voor haar kleinkinderen, terwijl de ouders in het buitenland aan het werk zijn. De vrouw kan de zorg maar moeizaam aan. De kinderen die bij het huisje rondhangen, zouden vandaag op school moeten zitten, maar

het wordt ons niet duidelijk waarom dit niet het geval is.

Ons laatste bezoekje is bij de overburen, een ouder echtpaar wat druk bezig is met klussen in hun woning. De vrouw loopt rond met een grote verfkwest en gaat ook tijdens ons bezoek door met het schilderwerk. Haar man, de rust zelve naast zijn kwebbelende vrouw, laat ons binnen zien hoe ver ze al zijn met de werkzaamheden. We geven een pakket en een Nieuw Testament. Hij begint er direct in te bladeren. We verlaten het dorpje via de grindweg en rijden naar Trusesti.

In dit dorp heeft Pentru Tine ook een kleine tweedehands winkel, waarmee er geprobeerd wordt extra inkomen te genereren.

We gaan door naar het bakkerijproject. Dit bestaat uit een bakkerij waarbij alleen gebruikgemaakt wordt van de beste natuurlijke ingrediënten. Daarnaast is er ook een naschoolse opvang, vergelijkbaar met Pentru Tine. Altijd als we een bezoek brengen aan dit project staan er heerlijke baksels klaar om te proeven en vandaag is gelukkig geen uitzondering. Er is zelfs een lunch klaargeemaakt die we met smaak opeten.

Het idee is er om de producten uitgebreider te verkopen en ook traditioneel gekookte maaltijden aan te bieden. Er is ook een plan om een terras te maken naast het houten gebouwtje voor catering in de zomerperiode. Ook dit project is goed bedacht, maar heeft moeite om rond te komen. De kosten voor dagelijkse boodschappen zijn ook in Roemenië flink gestegen.

Na de uitgebreide lunch rijden we terug naar Botosani. Aan de rand van de stad staan een paar grote flatgebouwen, de stoep ontbreekt en de regen van de afgelopen dagen heeft plassen achtergelaten op de zanderige grassen om de flats. Overal zitten, spelen en hangen mensen rond de flats. Ik ben nieuwsgierig, 15 jaar terug was de situatie in de flats erbarmelijk. De appartementen waren onderverhuurd en verbouwd, waardoor er

gezinnen leefden in een kamertje van 3 bij 3. Soms deden de 80 bewoners van een gang maar 1 toilet en 1 douche. Het waren schrijnende situaties. Als ik de deurloze drempel overstap van de flat weet ik eigenlijk voldoende. Er is geen verlichting in de lange gangen, het ruikt er verschrikkelijk naar rottend afval en urine en als er al wat licht valt op de muren van het trappenhuis zie ik zulke vieze vlekken dat ik automatisch meer naar het midden van de trap ga lopen.

Het eerste appartement waar we binnenstappen, is verrassend schoon en netjes. Het blijkt dat de zoon van het gezin ook deel heeft genomen aan de naschoolse opvang en de jongen herkent ons nog. Het gezin is blij met alle hulp die zij in de afgelopen jaren hebben ontvangen. Bij het volgende gezin is de situatie minder rooskleurig. Op het bed, dat naast het keukenblokje staat, zitten 3 kinderen. Achter hen ligt in de hoek een zwaar gehandicapt kindje te drinken uit een papflesje. Een van de kinderen op het bed haalt ineens een puppy tevoorschijn, hoe vol kan het zijn in zo'n klein kamertje? De moeder van het gezin oogt nog jong en doet met een peuter op haar heup haar verhaal. De vader van het gezin is de deur uit en doet een poging om als dagloner inkomen te krijgen voor het gezin.

Een belangrijke reden van de slechte situatie in deze flats is gebrek aan werkgelegenheid. Zigeuners staan in Roemenië onderaan de sociale ladder, zij worden beschouwd als onbetrouwbaar. Daardoor hebben zij minder kansen in het leven, waardoor zij vaak terugvallen in criminaliteit. Het is een vicieuze cirkel. Daarom is Pen-

tru Tine ook begonnen als naschoolse opvang. Als je een goede opleiding af kan ronden, worden je kansen op de arbeidsmarkt ook groter.

Bij het laatste gezin zien we ook een bekend gezichtje. De dochter van de familie herkent ons ook van eerdere bezoeken. Helaas is haar gezondheid slecht, waardoor zij aan huis gebonden is. Zij verzorgt haar blinde vader zo goed als mogelijk.

We delen alles wat we bij ons hebben uit en lopen dan terug naar de bus. Allemaal zijn we een beetje stil na het zien van deze ellendige leefomstandigheden. Hoe vaak ik het ook al heb gezien, het grijpt me elke keer aan.

Deze dag sluiten we af met een maaltijd bij Sebastian en Diana, ook Laurentiu en Viorica zijn aanwezig. Na een gezellige avond sluiten we de week af met de gebruikelijke evaluatie in het hotel. We evalueren dan met elkaar hoe iedereen de reis heeft ervaren. Uit deze evaluatie

kwam vooral naar voren dat we het met elkaar heel goed en gezellig hebben gehad.

Zaterdag 20 mei

Mijn koffer voelt licht aan als ik hem in de bus zet waarmee Sebastian ons naar het vliegveld brengt. We vertrekken rond 8 uur en zijn 2 uur later op het vliegveld. We nemen hartelijk afscheid van Sebastian en komen zonder problemen door de douane. We hebben ruim

een uur gewacht als we al kunnen boarden. We landen 20 minuten vroeger op Eindhoven, maar moeten nog op de koffers wachten. Als we die allemaal van de bagageband hebben gevist, lopen we richting de parkeerplaats. De autorit naar Eindhoven verloopt rustig en rond 16.00 uur Nederlandse tijd sluiten we de reis af bij Wim thuis. Wim leest uit Psalm 133 en sluit de reis af met een dankgebed.

Eenmaal thuis kom ik toe aan de verwerking van alle indrukken. Tijdens het schrijven van dit verslag zie ik opnieuw de gezichten van de mensen voor me. De verweerde gezichten van de hardwerkende ouderen, de hoopvolle gezichten van de kinderen, de gezichten van de sociaal werkers die zich met eindeloze compassie inzetten voor hun medemens, de vermoeide gezichten van de Oekraïense vluchtelingen in de opvang. Ik vroeg Sebastian of hij niet bang is voor een inval op Roemeens grondgebied, maar zijn nuchtere antwoord is dat je niet met angst voor het onbekende kan blijven leven.

En opeens trof het me, van alle mensen die ik op deze reis heb ontmoet, heb ik maar weinig horen zeggen dat zij bang zijn voor morgen. Hoe uitzichtloos de situatie in de zigeunerflats ook is, hoe dichtbij een oorlog misschien is, hoe moedeloos je soms kan worden als de situatie in een sponsorgezin niet verandert ondanks jouw inzet, hoe nijpend de financiële tekorten kunnen zijn van de projecten...ze zijn niet bang voor morgen. Het eerste lied wat zondag gezongen is komt weer in me op:

Omdat Hij leeft ben ik niet bang voor morgen,
omdat Hij leeft, mijn angst is weg,
omdat ik weet, Hij heeft de toekomst.
En het leven is het leven waard, omdat Hij leeft!

Recept

Oekraïense borsjtsj (rode bietensoep)

Een beetje van Oost-Europa in Nederland, deze bietensoep met de mooiste kleur ooit.

Aan de slag

1 Snipper de ui en snijd de knoflook fijn. Schil de bieten (eventueel met keukenhandschoenen aan) en de aardappelen en snijd alles in blokjes van 2-3 cm. Snijd de winterpeen in de lengte in kwarten en snijd in stukjes van 1 cm.

2 Verhit de boter in een soeppan en fruit de ui 3 min. Voeg de knoflook, biet, aardappel en laurier toe en bak 5 min. op laag vuur.

3 Maal met een vijzel de pimentkorrels fijn of plet ze met het lemmet van een keukenmes en voeg toe aan de groenten. Voeg de azijn, fond en bouillontablet toe. Voeg het water toe. Breng aan de kook en laat de soep 45-60 min. zachtjes koken met de deksel op de pan, tot de bieten gaar zijn.

4 Verwijder de laurier. Pureer de soep met een staafmixer. Breng op smaak met peper en eventueel zout. Snijd de dille fijn. Schep de soep in kommen, bestrooi met dille en schep een lepel zure room in elke kom.

Achtergrondinfo: Oorspronkelijk komt borsjtsj uit Oekraïne, maar de stevige soep kent vele variaties in heel Oost-Europa. Wat er meestal in zit: rode bieten, ui, bouillon, vlees en zure room. Vaak: kool, wortel en dille. Maar er zijn ook vega- en visversies en het wordt zelfs weleens koud geserveerd.

Algemeen: Je kunt de rauwe bieten ook vervangen door gekookte bieten. De kooktijd van de soep wordt dan 20 min. in plaats van 45-60 min. bij stap 3.

Ingrediënten

(recept voor 4 personen)

- 2 rode uien
- 2 tenen knoflook
- 600 g rauwe bieten
- 2 kruimige aardappelen
- 200 g winterpenen
- 20 g ongezouten roomboter
- 1 gedroogd laurierblaadje
- 2 pimentkorrels
- 2 el rode wijnazijn
- 380 ml krachtige vleesfond
- 1 vleesbouillontablet
- 700 ml kraanwater
- 3 takjes verse dille
- 4 el zure room

Informatieavond

D.V. 2 juli a.s.

Beste vrienden,

Voor u ligt een uitgave van het 'Draagt Elkanders Lasten' magazine. Voor de achterban van Draagt Elkanders Lasten een prachtige traditie van tweemaal per jaar geïnformeerd worden over de projecten die worden ondersteund. Voor de achterban van Stichting Tabitha is dit nieuw. Vanuit Tabitha wordt er wel regelmatig een digitale nieuwsbrief verstuurd en informeren wij onze achterban via de website of social media, maar een prachtige papieren versie zoals deze kennen wij niet. Daarom zijn wij erg blij dat wij deze traditie kunnen en mogen voortzetten en deze uitgave is een eerste gezamenlijke uitgave. Eind van het jaar hopen wij nog een gezamenlijke uitgave te doen en vanaf 2025 hopen wij als Tabitha de traditie verder voort te zetten en zullen wij de gezamenlijke achterban blijven informeren over de projecten. Er is inmiddels ook een gezamenlijke redactie gevormd.

Want zoals wij al via diverse kanalen hebben gecommuniceerd, zal Stichting Draagt Elkanders Lasten per 1 januari 2025 als stichting ophouden te bestaan, maar zal Stichting Tabitha alle projecten overnemen/integreren en ook zijn wij blij dat 3 bestuursleden van Draagt Elkanders Lasten inmiddels al zitting hebben in het bestuur van Tabitha. Ook het merendeel van de vrijwilligers heeft aangegeven door te willen gaan met de diverse hand-en-spandiensten, zoals o.a. de kledinginzameling waar wij natuurlijk ook erg dankbaar voor zijn. Het jaar 2024 is een overgangsjaar, waarbij wij de diverse taken al overnemen en ook de activiteiten gezamenlijk doen, zodat deze vlekkeloos over kunnen gaan. Wij hopen dat u eigenlijk 'bijna' niets zult merken van de overgang per 2025. Ons doel was, is en zal blijven: het helpen van mensen in nood in Oost-Europa, zoals dit ook altijd in het DNA van Draagt Elkanders Lasten heeft gezeten. Wat dat betreft zijn wij als stichtingen bijna een kopie van elkaar!

Mooi is ook de eerste gezamenlijke reis die onlangs is geweest naar de hulpprojecten van DEL, waarbij enkele Tabitha-bestuursleden zijn mee geweest om kennis te maken met de contactpersonen ter plaatse. De planning is dat er in het najaar een reis langs de Tabitha-hulpprojecten zal plaatsvinden, waarbij de nieuwe DEL-bestuursleden kennis gaan maken met de contactpersonen van Tabitha ter plaatse. Het reisverslag van de afgelopen reis vindt u in dit magazine.

Graag wil ik u alvast mededelen dat wij D.V. zaterdag 14 december een benefiet kerstconcert in de Singelkerk organiseren. De Urker Mans Formatie (o.l.v. Martin Mans en Martin Zonnenberg op orgel en vleugel) hoopt een prachtige muzikale kerstavond te verzorgen. Tevens staat de Tabitha-winterfair weer gepland en zullen de Sinterklaasactie en Oliebollenactie ook weer georganiseerd worden. Aan het eind van het jaar willen wij ook een soort van afscheid organiseren voor de vertrekkende DEL-bestuursleden en als soort van 'officiële' overdracht van Stichting Draagt Elkanders Lasten naar Stichting Tabitha, maar daar hopen wij u later meer over te kunnen vertellen.

Graag wens ik u veel leesplezier en heeft u wellicht nog vragen, dan verneem ik die graag van u.

Hartelijke groeten,
Raymond Schrik, *voorzitter Stichting Tabitha*
Mobiël: 06-27036098
Email: voorzitter@stichting-tabitha.com

Beste Tabitha-vrienden,

Op het moment dat ik deze brief schrijf is het 4 mei. De dag waarop we de landgenoten herdenken die voor onze vrijheid zijn gestorven. Langer geleden of recenter in de tijd. Vrijheid...een groot goed, zeggen we dan! Weten we wel goed wat vrijheid eigenlijk is? We zijn zo gewend geraakt aan het gegeven dat we leven in een vrij land. Heeft dat nog betekenis voor ons?

Onze broeders en zusters in Oekraïne leven al geruime tijd in spanning en angst vanwege de voortdurende oorlog met Rusland. Vrijheid is voor hen niet vanzelfsprekend. Dagelijks wordt hun ritme van de dag bepaald door de angst en dreiging van nieuwe aanvallen. Spanning en angst vanwege mannen, vrouwen, zonen en dochters die vechten aan het front.

In de achterliggende tijd hebben we als stichting acties gevoerd voor brood. Een dagelijkse levensbehoefte waarvoor we hier in Nederland gewoon naar de bakker gaan of de supermarkt. In het oosten van Oekraïne hebben we mede door uw bijdrage hulp kunnen verlenen door brood te bakken en uit te delen. Hierdoor hebben we vele gezinnen kunnen helpen. Dank voor uw bijdrage!

Hulp blijft echter nodig. Dagelijks is er de dreiging van oorlog, dagelijks is er behoefte aan brood en andere levensmiddelen. Dagelijks is Gods bewarende hand nodig voor hen en voor u. Vanuit die dankbaarheid dat wij in vrijheid mogen leven, doen we een dringend beroep op u om te blijven geven voor onze broeders en zusters. Zo kunnen we de hulp blijven bieden die zo 'broodnodig' is.

We doen daarom een dringend beroep op u: blijf bidden voor vrede en gerechtigheid in Oekraïne! Uw gebed is hard nodig. Daarnaast vragen we u ook om te blijven geven en ons werk te steunen. Dat kan door middel van het overmaken van een gift

op rekeningnummer
NL 16 RABO 0355
4376 43 t.n.v. Stichting
Tabitha te Ridderkerk of scan de
QR-code hiernaast.

Givt

Gebruik de Givt-app om de QR-code te scannen en gewoon te blijven geven

Dankbaarheid is er aan God die ons steeds weer de middelen geeft om de hulp en steun te bieden die zo nodig is! Die God is het ook die ons de echte bevrijding geeft! Dagelijks mag u Zijn dood gedenken. Maar niet alleen dat, want Hij is opgestaan en heeft de dood verslagen! Dat geeft perspectief op onze eeuwige toekomst!

Met broederlijke groet namens het bestuur,
Pieter Beens
secretaris

Een Tabitha-project uitgelicht: Zigeunerzending in Valea lui Mihai, Roemenië

In Valea lui Mihai, in Roemenië is Stichting Rekab al 20 jaar actief onder de zigeunerbevolking.

Al vanaf het begin werken een Nederlandse vrouw (Areke Wigmans) en een Roemeens-Hongaarse vrouw (Timea Szabo) samen, met daarnaast een klein team van medewerkers.

Het project concentreert zich allereerst op naschoolse opvang van kinderen in de leeftijd van 5 tot 12 jaar. De laatste tijd is meer de aandacht komen te liggen bij de meest zwakke en kwetsbare kinderen. Deze kinderen worden begeleid in hun huiswerk, krijgen ruime mogelijkheid om buiten te spelen op het terrein, ze ontvangen een warme maaltijd en misschien wel het meest nodige: ze krijgen liefdevolle aandacht. Iedere dag wordt de blijde boodschap gedeeld, liederen gezongen en 1x per week is er kinderclub.

Naast de begeleiding en aandacht voor kinderen worden ook volwassenen geholpen. Ze komen veelal met hun vragen en problemen aan de poort van het centrum. Ze worden geholpen door een luisterend oor te bieden, met adviezen, en met de nodige hulpgoederen in de vorm van o.a. voedsel en medicijnen.

Vroeger was er ook volwassen onderwijs, vrouwenclub en Bijbelstudie.

In de loop der jaren mocht het evangelie worden gezaaid en wortel schieten in de harten van de zigeuners. Zo mocht er in 2012 in de zigeunerwijk een kerkgebouw worden neergezet en is er een gemeente gesticht.

Het doel van het project was: mensen helpen door evangelisatie en educatie, zodat ze zouden kunnen gaan werken en daardoor een bestaan opbouwen en uit het slop komen.

Met Gods hulp is dat doel grotendeels bereikt, maar veel kinderen hebben nog grote problemen en zijn dusdanig onderontwikkeld, dat hulp niet achterwege kan blijven.

Het belangrijkste blijft echter dat ze de Heere Jezus leren kennen als hun Verlosser en Zaligmaker en hun vertrouwen volledig op Hem gaan stellen, zodat ze een leven gaan leven tot Zijn eer!

Financieel overzicht 2023

Van de penningmeester van SDEL

Saldo per 31-12-2022 € 49.784,90

Beste lezers,

Wat gaat de tijd toch snel. Het is alweer zover om een stukje te schrijven voor het Nieuwsblad. Een jaar ligt achter ons, een jaar waarin de oorlog in Oekraïne er nog steeds is. Waar iedere dag opnieuw doden vallen onder de soldaten, maar ook onder de burgers. De nood blijft hoog en om te overleven is hulp nog steeds erg hard nodig.

In het jaar wat achter ons ligt, heeft u de stichting de middelen gegeven om te blijven helpen. Met name voor het broodproject is er veel geld gegeven. Door uw gaven zijn vele duizenden broden gebakken en het oorlogsgebied in gebracht door vrijwilligers die we persoonlijk hebben mogen ontmoeten. Maar ook voor onze andere projecten is er veel gegeven. We hebben geld over kunnen maken voor het kopen van hout om de winter door te komen.

Ook is er geld overgemaakt voor de nieuwe zondagsschool in Moldavië. Pentru Tine en de naschoolse opvang konden het afgelopen jaar op ons rekenen dankzij uw gaven. Er zijn in 2023 twee transporten met hulpgoederen richting Roemenië vertrokken. Als stichting alle reden om dankbaar te zijn met zo'n trouwe achterban. Dit jaar staat in het teken van het samengaan met Stichting Tabitha. We danken God wat Hij ons gaf en bidden of Hij met ons mee wil gaan, ook dit jaar.

Er is een God die overal boven staat en we mogen alles in Zijn hand leggen. Hij was er ook in 2023 voor ons als stichting in alles wat nodig was. Nogmaals onze oprechte dank voor uw steun, bijdrage en gebed.

Inkomsten:

Pentru Tine	2.037,00
Acties	10.902,96
Sponsoring	17.094,50
Giften / algemeen	26.494,43
Hout	1.035,00
Kindersponsoring	3.570,00
Dambreuk	2.050,00
Hulpgoederen	32.580,00
Voedsel / broodactie	21.999,08
Evangelisatie	600,00
Nieuwsblad	650,00
Transport	3.463,10

Totaal	€ 122.476,07

Uitgaven:

Moldavië	3.000,00
Voedsel	17.500,00
Acties	4.564,74
Sponsoring	20.370,00
Transport	9.287,53
Kindersponsoring	4.410,00
Pentru Tine	14.837,00
Opslag	2.724,00
Pentru Tine bus	12.000,00
Dambreuk	4.000,00
Nieuwsblad	2.662,31
Hulpgoederen	32.580,00
Kosten bank	539,38
Diversen	2.155,39
Hout	7.550,00

Totaal	€ 138.180,35

Saldo per 31-12-2023 € 34.121,46

DE JONG
infrastructuur

De Jong infrastructuur is uw gespecialiseerde partner voor:

- Kabelwerken
- Leidingwerken
- Verlichting

De Jong Infrastructuur
Damweg 30
2989 AD Ridderkerk
T: 078 681 82 66
E: info@dejonginfra.nl
www.dejonginfra.nl

Tronchet
AFBOUW
PLAFONDS & TIMMERWERKEN

Arno Tronchet
06 30 000 772

Stationsweg 198
3364 AN Sliedrecht
T 0184 63 32 77
E info@tronchetafbouw.com
I www.tronchetafbouw.com

PUT
fashionstore

Onze merken zijn o.a.

Dames: Gerry Weber, Frank Walder, Marcona, Cecil, Gelco, Setter lady
Heren: Gaastra, For Fellows, Digel, VANGUARD, Olymp, Meyer, Ten Cate

Adres St. Jorisplein 32, 2981 GC Ridderkerk
Telefoon 0180 - 42 55 77 E-mail putfashionstore@telfort.nl
Website www.putfashionstore.nl

TELPOINT BENELUX B.V.

Telpoint Benelux | Curiestraat 2B, 6716 AR Ede | T. 0318-690630 | www.telpoint.nl

B ORGO BV
autobedrijf

Kaartenmakerstraat 9
2984 CB Ridderkerk
T 0180 397943
www.autobedrijfborgo.nl

Bij ons kunt u terecht voor:

- * In- en verkoop occasions
- * APK
- * Schade
- * Banden en velgen - winterbanden
- * Trekhaak plaatsing
- * Onderhoud en reparatie
- * Airco reparatie, onderhoud en diagnose
- * Uitlijnen en balanceren
- * Audio visuele producten, inbouw, onderhoud en diagnose
- * Verhuur personenbussen (9 persoons)

De Houtactie was een groot succes

**WE ZIJN GEEN
UITGEVERIJ
MAAR DRUKKEN
WEL MAGAZINES**

zowel in offset als digitaal

*Mai
tres
de
pres
sion*

Drukmeesters bv
078 610 09 11 - info@drukmeesters.nl

DRUKMEESTERS
OFFSET & DIGITAAL

KVGO

drukmeesters.nl

Hier volgende keer uw advertentie?

Een bijzondere winkel!

deKandelaar.nl
Christelijke Boek- en Muziekhandel

Openingstijden:

Maandag	13.00 - 17.30
Dinsdag	9.00 - 17.30
Woensdag	9.00 - 17.30
Donderdag	9.00 - 17.30
Vrijdag	9.00 - 21.00
Zaterdag	9.30 - 17.00

Met uw aankopen bij De Kandelaar steunt u rechtstreeks projecten ter bevordering van lectuur- en Bijbelspreiding
Via internet bestellen kan ook

Boeken Kado's Muziek Kaarten

In Uw licht zien wij het Licht

St. Jorisstraat 10 2981 GA Ridderkerk Tel.: 0180 - 42 46 98 Fax: 0180 - 43 51 52 winkel@de-kandelaar.nl

UNIEKE KEUKENFORMULE

Wij zijn de meest flexibele
keukenspecialist van Nederland. Met
onze compleet uitgeruste showroombus
brengen wij een uitgebreide collectie bij
u thuis. Uw woning is onze showroom!

Inspiratie op doen? Ga naar:
www.homekeukens.nl

DIT MAAKT ONS UNIEK:

- ✓ Het hele traject in eigen beheer
- ✓ Uw nieuwe keuken direct bekijken met Virtual Reality
- ✓ Geen aanbetaling

Kies uw keuken bij u thuis!

1

WIJ KOMEN NAAR U TOE:
NAAR DE PLEK WAAR
UW NIEUWE KEUKEN
KOMT.

2

U Kiest DE MATERIALEN
WAARMEE WIJ TER
PLEKKE HET 3D-ONTWERP
VAN UW KEUKEN MAKEN.

3

WIJ MONTEREN UW
KEUKEN EN STAAN OOK NA
OPLEVERING GARANT VOOR
UW KEUKENPLEZIER!

homekeukens

Sinke
groenprojecten

Randweg 73
2951 AK Alblasserdam
Tel 078 69 34 517
Fax 078 69 34 077
Mob 06 20 63 44 88
info@sinkegroenprojecten.nl
www.sinkegroenprojecten.nl

Ontwerp - Aanleg - Onderhoud - Boomverzorging

Klippel
Kraanverhuur

3de Barendrechtseweg 541
2991 SH Barendrecht

mooi
PARFUMERIE
VAN ZESSEN

Makado-Center 31 | Alblasserdam
078 - 691 22 68 | www.davanzessen.nl

NU OOK ONLINE TE BESTELLEN!
WWW.NOTENKRAAMSLAGBOOM.NL

€ 4,95 VERZENDKOSTEN, VANAF 35 EURO GRATIS

Vragen? Stuur ons gerust een berichtje.
WhatsApp: 06-19899497
E-mail: info@notenkraamslagboom.nl

LEENDERT JANSE
Plafonds & Wanden

LEENDERT JANSE
Waalsmondelaan 5
2951 AW Alblasserdam
06 - 175 99 990
info@leendertjanse.nl
www.leendertjanse.nl

Van De Graaf
Hovenier

Hoveniersbedrijf Van de Graaf

Van Eesterensingel 4
2951 CK Alblasserdam
Tel.: 078 691 64 09
Mobiel: 06 - 430 223 92

CRUM
Timmerwerken & Interieurbouw

06 - 49 84 34 13 | info@crumtimmerwerken.nl

SLAAP.
want iedereen verdient slaap PUNT

Benieuwd wat 100% natuurlijk slapen voor u kan betekenen?

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Henk en Janny Siereveld
MOB 06-36 38 18 80
henksiereveld@gmail.com
www.wolligslapen.nl

Slaapt u al tussen de wol?

CARROSSERIEBOUW
SPEC. CONSTRUCTIE

U.D. SCHEE
Sinds 1902

ALBLASSERDAM
TEL. 078 6912441

NUGTEREN TRANSPORT
Your partner in logistics

Rapenburg 5
2952 AP Alblasserdam
Phone +31 (0)78 6911004
Email info@nugterentransport.nl
Internet www.nugterentransport.nl

Gemotiveerde collega's gezocht voor nieuwe locatie Ridderkerk!

MAGAZIJNMEDEWERKER FULLTIME/ PARTTIME

Wat doet Vasco?

VASCO-fulfilment is een e-fulfilmentdienstverlener en verwerkt dagelijks diverse bestellingen voor webshops.

Wat ga jij doen?

Als magazijnmedewerker maak je onderdeel uit van ons 'Fulfilmentproces'. Hierin draag je de verantwoordelijkheid om nieuwe ontvangsten te verwerken en te lokaliseren. Daarnaast ga je ook orders picken voor onze klanten. Als magazijnmedewerker zijn je werkzaamheden dus gevarieerd!

Jij bent...

- Enthousiast, pakt aan met een no-nonsense mentaliteit;
- Flexibel inzetbaar tussen 08:00 uur en 23:30 uur (ma-vr);
- Woonachtig binnen een straal van 15 kilometer van Ridderkerk;
- Vitaal en fysiek sterk, in staat om veel te lopen en soms zwaardere artikelen te tillen (max. 23kg).

Direct aan de slag!

Kans op vast contract

Doorgroei mogelijkheden

Solliciteer!

Enthousiast geworden? Kom dan werken bij ons jonge team! Solliciteer direct via:
www.vasco-fulfilment.nl/magazijnmedewerker
Wij nemen dan zo snel mogelijk contact met je op!

STOLK

BROTHERS

PREMIUM QUALITY

**Verkrijgbaar bij de
plaatselijke tuincentra**

WWW.STOLKBROTHERS.NL